

USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě projednal ve veřejném zasedání konaném dne 29. srpna 2022 **odvolání obžalovaného Patrika Š., narozeného xxx**, proti rozsudku Okresního soudu v Ostravě ze dne 29. 6. 2022, č. j. 3 T 32/2022 - 1561, a rozhodl

takto:

Podle § 256 trestního řádu se odvolání obžalovaného Patrika Š. **zamítá**.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Ostravě ze dne 29. 6. 2022, č. j. 3 T 32/2022 - 1561 byl obžalovaný Martin P. uznán vinným jednáním pod body 2., 4., 6., 7., 8., 9., 12. a 13. právně kvalifikovaným jako přečin krádeže podle § 205 odstavce 1 písmena a), písmena d), odstavce 2 trestního zákoníku dílem dokonaný a dílem nedokonaný ve stádiu pokusu podle § 21 odstavce 1 k § 205 odstavce 1 písmena a), písmena d), odstavce 2 trestního zákoníku, dále jednáním pod body 2., 3., 5., 6., 7., 11., 12. a 13. právně kvalifikovaným jako přečin neoprávněné opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odstavce 1 trestního zákoníku, jednáním pod bodem 5. právně kvalifikovaným jako jednak zločin loupeže podle § 173 odstavce 1 trestního zákoníku a jednak zločin vydírání podle § 175 odstavce 1, odstavce 2 písmena c) trestního zákoníku. Obžalovaný Patrik Š. byl uznán vinným jednáním pod bodem 1., právně kvalifikovaným jako přečin přechovávání omamné a psychotropní látky a jedu podle § 284 odstavce 1, odstavce 3 trestního zákoníku, pod body 4. a 10. právně kvalifikovaným jako přečin krádeže podle § 205 odstavce 1 písmena a), písmena b), písmena d), odstavce 2 trestního zákoníku, pod bodem 5. právně kvalifikovaným jako jednak zločin loupeže podle § 173 odstavce 1 trestního zákoníku, jednak zločin vydírání podle § 175 odstavce 1, odstavce 2 písmena c) trestního zákoníku, jednak přečin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odstavce 1 trestního zákoníku, jednak přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odstavce 1 písmena a) trestního zákoníku. Za tuto trestnou činnost uložil nalézací soud obžalovanému Martinu P. podle § 173 odstavce 1 trestního zákoníku a § 43 odstavce 1 trestního zákoníku úhrnný trest odnětí svobody ve výměře 4 roky a 4 měsíce. Podle § 56 odstavce 2 písmena a) trestního zákoníku jej pro výkon tohoto trestu zařadil do věznice ostrahou. Podle § 70 odstavce 2 písmeno a) trestního zákoníku obžalovanému dále uložil trest propadnutí věci, a to mobilního telefonu značky Xiaomi Redmi 9, výrobní číslo 867678055404243, obalu průhledného, plastového na mobilní telefon, SIM karty T-Mobile, výrobní číslo 8942001460338061955, Mikro SD karta Kingstone, uložených v depozitu u Policie ČR, Městského ředitelství Ostrava, 9. oddělení obecné kriminality na ulici Bohumínská 65, Ostrava. Obžalovanému Patriku Š. uložil za shora uvedené trestné činy a sbíhající se skutky právně kvalifikované jednak jako přečin krádeže podle § 205 odstavce 1 písmena a), písmena b), písmena d), odstavce 2 trestního zákoníku, jednak jako přečin poškození cizí věci podle § 228 odstavce 1 trestního zákoníku z rozsudku Okresního soudu v Ostravě ze dne 1. 11. 2021, sp. zn. 71 T 87/2021, který nabyl právní moci téhož dne, podle § 173 odstavce 1 trestního zákoníku za použití § 43 odstavce 2 trestního zákoníku souhrnný trest odnětí svobody v trvání 5 roků a 4 měsíce. Podle § 56 odstavce 2 písmeno a) trestního zákoníku jej pro účely výkonu trestu odnětí svobody zařadil do věznice s ostrahou, Podle § 70 odstavce 2 písmeno a) trestního zákoníku obžalovanému dále uložil trest propadnutí věci, a to plochého šroubováku s

černočervenou rukojetí, toho času se nacházejícího ve skladu Obvodního oddělení Policie České republiky Ostrava Vítkovice, pod č. j. KRPT-123860-28/TC-2021-070716, kovového boxeru značky Choppers, který je uložen v depozitu u Policie ČR, Městského ředitelství Ostrava, 9. oddělení obecné kriminality na ulici Bohumínská 65, Ostrava. Podle § 73 odstavec 1, odstavec 3 trestního zákoníku obžalovanému dále uložil trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel v trvání 24 měsíců. Současně podle § 43 odstavce 2 věta druhá trestního zákoníku zrušil výrok o trestu rozsudku Okresního soudu v Ostravě ze dne 1. 11. 2021, sp. zn. 71 T 87/2021, který nabyl právní moci téhož dne, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu oba obžalované zavázal společně a nerozdílně zaplatit na náhradě škody poškozeným Martinu K., narozenému xxx, bytem xxx, částku 4 775 Kč, společnosti E-DOT Interactive Studio Kft. - odštěpný závod, IČO: 07476833, Vyšehradská 1349, Praha, částku 5 038 Kč. Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu zavázal obžalovaného Martina P. zaplatit na náhradě škody poškozenému Bohumilu P. narozenému xxx, bytem xxx, částku 1 000 Kč. Podle § 229 odstavec 2 trestního řádu poškozené Martina K., narozeného xxx, společnost E-DOT Interactive Studio Kft. - odštěpný závod, IČO: 07476833 odkázal se zbytky jejich nároků na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. Podle § 229 odstavec 1 trestního řádu poškozenou společnost Helicar a.s., IČO 25405969, se sídlem Doubská 997, Liberec odkázal s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

2. Proti rozsudku soudu I. stupně podal obžalovaný Patrik Š. v zákonné lhůtě odvolání, které zaměřil do výroku o vině v bodech ad 5. a 10., proti výroku o trestu a náhradě škody a písemně odůvodnil prostřednictvím svého obhájce Mgr. Ing. Jana Zonka. Ve vztahu k obžalovanému Martinu P. nabytí napadený rozsudek právní moci dne 15. 7. 2022.
3. Ve vztahu ke skutku pod bodem ad 5. odvolatel namítal nesprávné právní posouzení jeho jednáním, jímž se nedopustil vytykané právní kvalifikace. Nebylo prokázáno, že by proti poškozenému Martinu K. užil násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci nebo, že by poškozeného násilím nebo pohrůzkou násilí nebo pohrůzkou jiné těžké újmy nutil, aby něco konal, opominul nebo trpěl, natož aby spáchal takový čin se zbraní. Poukázal na to, že poškozený strávil s obžalovanými cca 9 hodin, během nichž několikrát zůstal osamocen, nebo s nimi byl v přítomnosti dalších osob, byl u obžalovaného Š. doma, opakovaně měl příležitost utéct nebo oznámit jiným osobám své nedobrovolné chování a neučinil to. Spoluobžalovaný Martin P. v své výpovědi připustil, že nátlak vyvíjel spíše on, než odvolatel, že obžalovaný Š. poškozeného neškrtil. Dle názoru odvolatele nebylo prokázáno ani použití tzv. boxera. Navrhoval, aby v této části byl zproštěn od obžaloby, přičemž pak neobstojí ani výrok o trestu v podobě propadnutí věci - kovového boxeru. Ve vztahu ke skutku pod bodem 10. nebylo prokázáno, že tento skutek spáchal právě obžalovaný, respektive lze mít pochybnosti o správnosti skutkových zjištění. Svědkové U. a B. pouze popsali zaparkování vozidla na určitém místě a zjištění vloupání do něj. V dané věci nebylo vyjasněno, zda se do vozidla nevloupal např. Martin P. Skutečnost, že odcizené zařízení Zebra se nacházelo u odvolatele, neprokazuje, že se do vozidla vloupal, věc mohl mít právě od spoluobžalovaného Martina P., který sám připustil, že se do vozidla mohl vloupat pouze on. Navrhoval, aby byl v tomto bodě obžaloby zproštěn. Tyto zprošťující výroky by měly být zohledněny ve výroku o trestu současně s prohlášením viny a prohlášení o nesporných skutečnostech, které odvolatel učinil ve vztahu ke zbylým skutkům. Adekvátně tomu by pak mělo být rozhodnuto i o náhradě škody. Navrhoval, aby byl napadený rozsudek v části skutku uvedeného pod bodem 5. v rozsahu ve kterém měl obžalovaný spáchat zvláště závažný zločin loupeže dle § 173 odstavec 1 tr. zákoníku a zločin vydírání dle § 175 odstavec 1, odstavec 2 písmeno c) tr. zákoníku zrušen a v této části by měl být obžalovaný zproštěn, přičemž v návaznosti na to nelze uložit trest propadnutí věci, kovového boxeru. Dále, aby byl napadený rozsudek zrušen v části skutku uvedeného pod bodem 10., obžalovaný byl zproštěn, v návaznosti na to nelze právně kvalifikovat skutek pod bodem 4, jako přečin krádeže dle § 205 odstavec 1 písmeno a), b), když nebyla způsobena škoda na cizím majetku

nikoliv nepatrná a skutek ad 4. nebyl spáchán vloupáním. Dále, aby byl zrušen navazující výrok o trestu a výrok o náhradě škody.

4. Odvolání bylo podáno včas, tj. před skončením osmidenní lhůty od doručení rozsudku ve smyslu ustanovení § 248 odstavec 1 trestního řádu (dále jen tr.ř.), oprávněnou osobou dle ustanovení § 246 odstavec 1 písmeno b) tr.ř. a Krajský soud v Ostravě, jako soud odvolací, podle ustanovení § 252 tr.ř. neshledal ani jiných důvodů k jeho zamítnutí nebo odmítnutí dle § 253 odstavec 1, odstavec 3 tr.ř.
5. Krajský soud z podnětu podaného opravného prostředku přezkoumal v souladu s § 254 odstavec 1, odstavec 3 tr.ř. zákonnost a odůvodněnost těch výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, a to z hlediska vytýkaných vad, jakož i správnost postupu řízení napadenému rozsudku předcházejícímu, a po projednání věci ve veřejném zasedání dospěl k následujícím závěrům. V řízení, jež rozsudku předcházelo, neshledal odvolací soud takové podstatné procesní vady, které by měly za následek nedostatečné objasnění věci, či porušení práva obhajoby, nebylo tedy důvodů k jeho zrušení dle § 258 odstavec 1 písmeno a) tr.ř.
6. Po přezkoumání napadeného rozsudku dospěl krajský soud k závěru, že se v něm okresní soud správně, logicky a přesvědčivě vypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí. Podrobně rozvedl, které z důkazů provedl, jak je hodnotil, jak se vypořádal s obhajobou obžalovaného a k jakým skutkovým a právním závěrům dospěl. Rozsudek netrpí podstatnými vadami a jeho odůvodnění svým obsahem odpovídá kritériím uvedeným v § 125 tr.ř. Nalézací soud provedl veškeré potřebné důkazy v rozsahu pro rozhodnutí nezbytném v souladu s § 2 odstavec 5 tr.ř. a zjistil tak skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Provedené důkazy poté okresní soud hodnotil ve smyslu § 2 odstavec 6 tr.ř. při řádném uvážení všech okolností případu jak jednotlivě, tak i v jejich souhrnu. Dbal na to, aby byly stejně objasněny okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch obžalovaného.
7. Předně je třeba podotknout, že v řízení před soudem odvolacím se obžalovaný domáhal změny obhájce s odůvodněním, že došlo z jeho strany k narušení důvěry, protože jej advokát vůbec nebere na vědomí (č. l. 1616). Žádost odvolatele byla v kopii zaslána k vyjádření obhájci Mgr. Ing. Janu Zonkovi, který přípisem ze dne 22. 8. 2022 v odpovědi uvedl výčet úkonů, které ve věci činil, což zcela souhlasí s obsahem spisu. Nadto odvolací soud musí podotknout, že se spisovým materiálem byl opakovaně seznámen v době předchozí, a to z podnětů stížností proti rozhodnutím o dalším setrvání obžalovaného ve vazbě. Lze tedy uzavřít, že obhájce výkon své činnosti v tomto směru v žádném případě nezanedbával, své povinnosti plnil a není tudíž důvodu k jeho změně. Žádost obžalovaného tak byla vyhodnocena jako nedůvodná. Stejně tak shledal krajský soud i odvolací námitky nedůvodnými, když se v převážné míře jedná o opakování již uplatněné obhajoby, s níž se okresní soud v odůvodnění napadeného rozsudku náležitě vypořádal. Krajský soud na toto odůvodnění v plném rozsahu odkazuje, když se s názorem okresního soudu zcela ztotožnil a opakoval by totéž. Pouze ve stručnosti akcentuje následující.
8. Obžalovaný Martin P. učinil prohlášení viny ve vztahu k veškeré jemu vytýkané trestné činnosti, které okresní soud přijal. U hlavního líčení nejprve odmítl vypovídat, následně před ukončením dokazování uvedl, že dne 6. 8. 2021 se něco odehrálo, nepamatuje si to přesně a nechce na to vzpomínat. To, co uváděl poškozený K., není úplně pravda, aktivní byl spíše on, nikoliv obžalovaný Š. Na poškozeného vyvíjel psychický nátlak, ale neškrtil jej. Obžalovaný Š. na poškozeného psychický nátlak nevyvíjel a ani nevěděl, že poškozenému vzal řetízek. Věci, které měl u sebe Š., byly u něj omylem, protože mu je dal ve své kabelce. V přípravném řízení uvedl, že poškozeného neškrtil, nikdo poškozenému nevyhrožoval. Chtěli jet do zastavárny, ale poškozený si chtěl něco dát, a proto mu to sehnali. Poškozeného zavolal obžalovaný Š. Obžalovaný Patrik Š. učinil prohlášení viny ve vztahu ke skutku pod bodem 1. obžaloby a pod bodem 4. a nalézací soud prohlášení viny přijal. Současně obžalovaný Š. učinil prohlášení o nesporných skutečnostech v případě části skutku pod bodem 5. Obžalovaný uvedl, že je pravdou, že řídil motorové vozidlo

bez příslušného oprávnění a souhlasí s právní kvalifikací podle § 337 odstavec 1 písmena a) trestního zákoníku. Ve zbytku uvedl, že se necítí být vinen. Poškozenému K. nic neudělali, zavolali si taxi Bolt, protože prohrál v herně peníze a potřeboval domů pro další peníze, aby ty prohrané vyhrál zpátky. Poškozený měl možnost kdykoliv utéct, ale naopak si kupoval bagetu. Nedává smysl, aby poškozeného bral k sobě domů, pokud by na něm páchal trestnou činnost. V Mariánských Horách, kde si chtěli koupit svačinu, se obžalovaný P. dostal do konfliktu se svědkyní Ř., která se s ním hádala ohledně kradené karty. Svědkyně vyhrožovala, že na něj pošle baníkovce a ještě mu rasisticky nadávala. Obžalovaný P. ve vzteku rozbil skleněnou výlohu. Poškozený nejprve vyběhl ven, poté se zastavil, asi si byl vědom, že s nimi páchal trestnou činnost, a proto vyčkal na policii. Proč proti nim vypovídal, neví, ale možná mu to poradili policisté z Vítkovic, kteří na něj měli spadeno. Klíče poškozenému sebral, protože měl obavy a potřeboval utéct. Auto prodat nechtěl, odstavil jej na Dubině. Není ani pravdou, že proti poškozenému byli pořád v přesile. Na kamerách je vidět, že obžalovaný P. opakovaně odešel a ve vozidle zůstal poškozený pouze s ním. Jestli obžalovaný P. strhl poškozenému řetízek, neví, neviděl to. Je možné, že poškozený dal obžalovanému P. řetízek za pervitin. Poškozený si pro drogu šel na Dubinu. Poté poškozenému nabídl, že by si mohl vydělat, kdyby udělali nějakou akci. Osobně měl v plánu zajet domů pro nějakých 7 000 nebo 8 000 Kč, poté jej napadlo, že by je mohl poškozený vozit po těch krádežích. Při vazebním zasedání uvedl, že před vstupem do večerky v Mariánských Horách si poškozený aplikoval pervitin, který si dříve opatřil na Dubině. Poškozený nebyl ohrožený, sám si vybral 500 Kč na hru v herně ze své karty. V další výpovědi popřel, že by se dopustil na poškozeném K. s obžalovaným P. násilí. Pokud by skutečně poškozeného K. okradli, utekli by hned z místa. Poškozený s nimi byl v herně, předtím si vybral částku 500 Kč. Pokud by poškozeného oloupili, nebral by jej k sobě domů, aby poškozený věděl, kde bydlí. Poškozený si navíc aplikoval drogu. Ve večerce v Mariánských Horách došlo ke konfliktu mezi obsluhou a obžalovaným P., a proto z místa utekli. V tomto případě začali poškozeného K. tahat ven, on se nijak nebránil, pouze zakopnul a upadl, kdy mu upadly klíče od auta. Klíče vzal a vozidlem odjel na Dubinu. Boxerem poškozeného neohrožoval, boxer nosí na svou obranu, v autě ho možná vytáhnul na palubní desku. Obžalovaný připustil, že za Makrem se dopustili nějakých vloupání do vozidel. Nicméně o lup se rozdělili i s poškozeným, který dostal několik cigaret a asi 300 Kč. Poškozený K. chtěl v krádežích dokonce pokračovat. K telefonu Zebra uvedl, že jej koupil na ulici od neznámého člověka za částku 250 Kč. Koupil ho ve stejný den, kdy byl zadržen.

9. Okresní soud při stanovisku odvolatele vycházel při svých závěrech o vině z výpovědi poškozeného Martina K., kterého podrobně vyslechl, z výpovědi dalších svědků, zejména svědkyně Denisy Ř., listinných materiálů a kamerových záznamů, jež jsou součástí spisu a byly řádně provedeny k důkazu.
10. Nalézací soud správně uvěřil verzi poškozeného Martina K., která nestojí v tomto trestním řízení osamocena a ve prospěch její věrohodnosti svědčí i další provedené důkazy. Jednak samotní obžalovaní připustili, že si zavolali taxislužbu Bolt, přičemž vozidlo řídil poškozený Martin K., připustili také, že se s vozidlem pohybovali v uváděných lokalitách, že vozidlo řídil obžalovaný Š. a také že došlo k incidentu v prodejně se svědkyní Denisou Ř.
11. Stran skutku pod bodem 5. pak odvolací akcentuje zejména to, že ve vztahu ke skutkovému ději lze vycházet z výpovědi poškozeného, který popsal, jak v rámci zakázky vezl obžalované svým motorovým vozidlem, obžalovaní jej navedli na odlehlé místo, kde nejprve obžalovaný Š. úchopem do tzv. kravaty zezadu poškozeného škrtil, přičemž současně z vozidla vystoupil obžalovaný P. a po otevření dveří řidiče odcizil poškozenému dvě peněženky s finanční hotovostí, osobními doklady, platebními kartami a dalšími věcmi, mobilní telefon a svazek 4 ks klíčů. Jiný motiv obžalovaného Š. k úchopu do tzv. kravaty a škrcení poškozeného, než umožnit obžalovanému P. odcizení předmětných věcí shledávat nelze, tedy použití násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci je v tomto případě postaveno najisto a oba obžalovaní, tedy i odvolatel tak naplnili znaky skutkové podstaty zvláště závažného zločinu loupeže dle § 173 odstavec 1 tr. zákoníku. Vzhledem k tomu,

že odcizili poškozenému peněženku, v níž se nacházela platební karta ČSOB poštovní spořitelny, kdy v současné době je již notorií, že peněženky obětí obsahují platební karty, mohli tuto skutečnost předpokládat a naplnili tak znaky skutkové podstaty přečinu neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odstavec 1 tr. zákoníku, když si odcizením bez souhlasu poškozeného opatřili jeho platební kartu.

12. Po shora uvedeném jednání dle verze poškozeného následovalo to, že obžalovaný Š. za použití boxeru, který měl v ruce, vyhrožoval poškozenému zabitím a domáhal se, aby dělal to, co mu přikáže. Mimo jiné se poškozený musel posadit dozadu svého vozidla a strpět, že jeho motorové vozidlo řídí obžalovaný Š. a to v různých lokalitách zcela nezávisle na vůli poškozeného a musel se s nimi v těchto lokalitách také zdržovat. Dále musel vybrat z bankomatu částku 2 000 Kč, což se v konečném důsledku nepodařilo a byla vybrána částka pouze 500 Kč. Dílem musel řídit motorové vozidlo sám a to po trasách určených obžalovanými, včetně jízdy do Brušpesku za účelem opatření si drog obžalovanými, až do fáze příjezdu do prodejny potravin, kde poškozená Denisa Ř. pojala podezření, že něco není v pořádku, protože se jí poškozený jevil vystrašený a požadovala předložení občanského průkazu k použití platební karty. To po krátkém slovním incidentu vedlo k útěku obžalovaných, kdy poškozený setrval na místě, oni se pro něj vrátili a po jeho pádu na zem, jej tahali za nohy ven. Poškozený vysvětlil, že byl v situaci, kdy obžalovaní měli k dispozici jeho doklady, znali adresu jeho bydliště, kde bydlí s matkou a měli v držení také klíče od tohoto bytu. Svým jednáním za použití boxeru a výhrůžkou, že pokud nebude dělat to, co po něm chtějí, tak uvidí, vyslovenou chvíli poté, co byl oloupen za současného škrcení v tzv. kravatě, nepochybně v poškozeném vzbudili obavy o jeho život, zdraví případě o život a zdraví jeho matky, kdy nemohl předpokládat, co udělají v případě, že jejich výzvám nevyhoví. V závěru incidentu, kdy se obžalovaní dali na útěk z večerky, se pro poškozeného vrátili, obžalovaný Š. jej udeřil rukou do obličeje, tahal ho z prodejny ven a domáhal se vydání autoklíče, který mu nakonec vytáhl z kapsy kalhot, kdy potřebovali z místa odjet. Za těchto okolností lze uzavřít, že obžalovaní, tedy i odvolatel, poškozeného násilím pohrůžkou násilí nebo pohrůžkou jiné těžké újmy, kdy jejich slovní vyjádření bylo v danou chvíli neurčité, ale zároveň mohlo znamenat jakoukoliv shora uvedenou formu, nutili poškozeného postupně v průběhu události ke všem formám, tedy aby něco konal, strpěl či opominul a učinili tak se zbraní, tedy s boxerem, což podrobně poškozený zmínil zejména ve své výpovědi v přípravném řízení. Naplnili tak znaky skutkové podstaty zločinu vydírání dle § 175 odstavec 1, odstavec 2 písmeno c) tr. zákoníku. Dlužno podotknout, že s ohledem na shora zmíněné okolnosti úmysl jiný než přímý ve smyslu ustanovení § 15 odstavec 1 písmeno a) tr. zákoníku dovodit nelze.
13. Krajský soud je toho názoru, že z hlediska aplikace uvedených skutkových podstat dle § 173 a § 175 tr. zákoníku, kdy jejich souběh je ve své podstatě vyloučen, by bylo vhodnější rozdělit skutkový děj na dvě části, podle okamžiku ukončení jednání obžalovaného Š. v podobě škrcení a souběžného odcizování věcí obžalovaným P., a následně na tyto dvě samostatné části skutkového děje aplikovat adekvátně právní kvalifikaci. Za situace, kdy bylo podáno odvolání pouze obžalovaným Š., však v tomto směru odvolací soud intervenovat nemohl, protože by tak zhoršil právní postavení obžalovaného, což je postup v rozporu se zásadou zákazu reformationis in peius.
14. K odvolacím námitkám je pak třeba ještě dodat následující. Poškozený rozhodně nebyl pod vlivem drog, jak uváděl obžalovaný Š. a tudíž lze vyloučit i jeho obhajobu, že si přál opatřit drogu. Skutečnost, že nebyl pod vlivem omamných a psychotropních látek byla bezprostředně po zákroku policie u večerky objektivizována lékařskou zprávou. Stav poškozeného tedy, že při jednotlivých jednáních nebyl aktivní, ale choval se minimálně pasivně a čekal na pokyny obžalovaných je patrný z kamerových záznamů. Ve skutečnosti působil až tak vystrašeně, že to přimělo prodavačku Denisu Ř. žádat obžalované o předložení občanského průkazu při placení kartou. Reakce obžalovaných v podobě slovního incidentu a následného útěku, včetně návratu pro poškozeného, kterého se snažili odvést z místa násilím, nasvědčuje, že pobyt poškozeného ve společnosti obžalovaných rozhodně z jeho strany nebyl dobrovolný.

15. Stran skutku pod bodem ad 10. považuje krajský soud odvolací námitky rovněž za irrelevantní. Je pravdou, že absentuje přímý důkaz, nicméně řetězec nepřímých důkazů je natolik logický a ucelený, že o vině obžalovaného Patrika Š. nelze pochybovat. Z výpovědi poškozeného K. vyplynulo, že se obžalovaní pohybovali na místě činu a vloupávali se do motorových vozidel, přičemž se před ním stran této činnosti nikterak netajili a v obecné rovině ji připustili i v rámci nyní projednávané trestní věci. K vniknutí do předmětného motorového vozidla došlo v době kolem 15.30 hodin, což vyplývá z výpovědi svědků. S poškozeným K. se rozešli cca kolem 18. 00 hodin a již kolem 20. 00 hodin byl obžalovaný Š. zadržen orgány PČR a bylo u něj nalezeno čtecí zařízení Zebra. Sám obžalovaný tvrdil, že čtecí zařízení koupil od další neznámé osoby, což se s přihlédnutím k časové návaznosti událostí a krátkým časovým intervalům mezi vloupáním do auta, rozchodem s poškozeným a zadržením obžalovaného jeví jako nepravděpodobné. Navíc byl v tu dobu stále ve společnosti obžalovaného Martina P., který žádný nákup čtečky od třetí osoby nezmiňuje, naopak tvrdí, že auto mohl vykrást sám a že čtečku v podstatě předal obžalovanému Š. v kabele on. Na základě zásadního rozporu ve výpovědích obžalovaných stran toho jak, se čtečka dostala do dispozice odvolatele pak nelze uvěřit verzi ani jednoho z nich. Závěrem krajský soud zdůrazňuje, že sám odvolatel zmiňoval, že neměl finanční prostředky na hraní automatů, protože prohrál poměrně velkou sumu, stěží by tedy nakupoval čtecí zařízení, které mu v danou chvíli rozhodně k užítku nebylo. Z výpovědi poškozeného je pak zřejmé, že z auta vystupovali vždy oba dva obžalovaní a poškozený K. nezmiňoval, že by si mezi sebou předávali nějaké věci, jako např. tašku či čtečku.
16. Okresní soud tak nepochybil, když obžalovaného Patrika Š. uznal vinným i v tomto bodě, který je pak pokračujícím útokem k bodu ad 4. napadeného rozsudku, přičemž jeho jednání právně kvalifikoval jako přečin krádeže dle § 205 odstavec 1 písmeno a), písmeno b), písmeno d), odstavec 2 tr. zákoníku. Obžalovaný si присvojl cizí věci v hodnotě přesahující částku 10 000 Kč, jak má na mysli ustanovení § 138 odstavec 1 písmeno a) tr. zákoníku, vymezující škodu nikoliv nepatrnou, zároveň čin spáchal vloupáním, když překonal překážku, která bránila vniknutí do uzamčeného motorového vozidla (ad 10.) a zároveň odcizil věc, kterou měl řidič vozidla při sobě (ad 4.). Současně byl za takový trestný čin v minulosti v posledních třech letech potrestán, o čemž svědčí odsouzení Okresním soudem v Ostravě ze dne 16. 2. 2016 sp. zn. 70 T 72/2016 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 28. 6. 2017, sp. zn. 3 To 188/2017, mimo jiné i pro přečin dle § 205 odstavec 1 písmeno a), písmeno b), odstavec 2 tr. zákoníku, dílem dokonaný, dílem nedokonaný ve stadiu pokusu dle § 21 odstavec 1 k § 205 odstavec 1 písmeno a), písmeno b), odstavec 2 tr. zákoníku k mimo jiné trestu odnětí svobody v trvání 1 roku a 7 měsíců, který vykonal dne 30. 4. 2018. I v tomto případě okresní soud správně dovedl na straně obžalovaného úmysl přímý dle § 15 odstavec 1 písmeno a) tr. zákoníku.
17. Ve výroku o vině tedy pochybení namítaná odvolatelem shledána nebyla a totéž lze konstatovat i o výroku o trestu. Okresní soud v odstavci 33. rozvedl své úvahy, proč neukládal trest společný, s nimiž se lze v zásadě ztotožnit. Dále hodnotil velmi pečlivě okolnosti polehčující i přitěžující, osobu obžalovaného Patrika Š., jeho poměry a zejména trestní minulost. V tomto směru krajský soud odkazuje na podrobné odůvodnění napadeného rozsudku v odstavci 33., protože by jinak opakoval totéž. Nezbyvá než uzavřít, že s přihlédnutím k rozsahu a charakteru nyní v projednávané trestné činnosti v kontextu s trestní minulostí obžalovaného Patrika Š., u něhož předcházející postihy za páchaní trestné činnosti různorodého charakteru nevedly k nápravě, nelze jinak, než na jeho osobu již působit trestem odnětí svobody nepodmíněným, souhrnným, když se vytykaného jednání dopustil před vyhlášením rozsudku Okresního soudu v Ostravě ze dne 1. 11. 2021 pod sp. zn. 71 T 87/2021. Závěrem krajský soud akcentuje dobu, po kterou byla páchána trestná činnost na poškozeném K. a způsob jejího provedení. Podmínky pro upuštění od uložení souhrnného trestu zde nebyly shledány, neboť dřívější odsouzení, a to konkrétně k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 13 měsíců, rozhodně za dostatečné považovat nelze. V daném případě bylo nutno ukládat sankci v rámci rozpětí trestní sazby činu nejpřísněji trestného, což je zvlášť

závažný zločin loupeže dle § 173 odstavec 1 tr. zákoníku se sazbou od 2 do 10 let. S přihlédnutím ke všem shora uvedeným okolnostem pak navýšení již uloženého nepodmíněného trestu odnětí svobody z 13 měsíců na 5 let a 4 měsíce nelze považovat za nepřiměřeně přísnou či snad nezákonnou sankci.

18. Pro účely výkonu trestu byl obžalovaný správně zařazen do věznice s ostrahou ve smyslu ustanovení § 56 odstavec 2 písmeno a) tr. zákoníku, když pro jiné zařazení nebyly splněny zákonem stanovené podmínky.
19. Vzhledem k tomu, že v trestní věci Okresního soudu v Ostravě sp. zn. 71 T 87/2021 byl zrušen výrok o trestu ve smyslu ustanovení § 43 odstavec 2 tr. zákoníku, bylo nutno zopakovat výrok o trestu propadnutí věci, a to šroubováku blíže specifikovaného ve výroku rozsudku. Dále okresní soud správně vyslovil dle § 70 odstavec 2 písmeno a) tr. zákoníku i trest propadnutí věci, a to kovového boxera, který byl užit ke spáchání trestné činnosti. Zároveň byl správně ukládán i trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, když obžalovaný spáchal trestnou činnost právě v souvislosti s touto činností. Při stanovení délky tohoto trestu pak okresní soud správně hodnotil i výměru již uložených sankcí tohoto druhu, které obžalovaný dosud nevykonal. Ostatně vůči tomuto druhu sankce odvolatel nikterak nebrojil.
20. Rovněž výrok o náhradě škody, vycházející z výroku o vině, byl shledán správným a zákonným. Pokud se poškození se svým nárokem na náhradu škody řádně a včas připojili, a tento také řádně vyčíslili, a byla prokázána příčinná souvislost mezi jednáním obžalovaného a vznikem této škody, byl odvolatel k její náhradě zavázán, případně společně a nerozdílně s obžalovaným Martinem P., případně byl poškozený odkázán se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. V podrobnostech lze odkázat na odůvodnění napadeného rozsudku odstavec 34., v němž okresní soud své úvahy stran přiznání nároku na náhradu škody dostatečně podrobně rozvedl.
21. Odvolatel s ohledem na obsah svých odvolacích námitek navrhoval doplnění dokazování před krajským soudem, kdy žádal opětovný výslech poškozeného Martina K., nyní již pravomocně odsouzeného Martina P., který by byl vyslechnut v postavení svědka, dále navrhoval, aby krajský soud shlédl kamerové záznamy z benzinových stanic, včetně jejich popisu a fotografií u Autoservisu Míhula. S ohledem na shora uvedené dospěl krajský soud k závěru, že není nutno opakovaně vyslýchat poškozeného Martina K., když tento byl podrobně vyslechnut v přípravném řízení i u hlavního líčení a obě jeho výpovědi byly podkladem pro přezkoumávané rozhodnutí, svědek se opakovaně podrobně k průběhu incidentu a k tomu, jak vnímal jednání obžalovaných, vyjádřil a stěží lze očekávat, že by uvedl cokoli jiného. Stejně tak není nutno vyslýchat Martina P., nyní v postavení svědka. Nic, co by uvedl, by nemohlo změnit závěry o vině odvolatele rozvedené jak shora, tak v odůvodnění napadeného rozsudku. S kamerovými záznamy, jejich popisy a fotodokumentací k nim, pokud jsou součástí spisu, se krajský soud obeznámil v rámci studia a přezkumu spisu. Odvolací soud konstatuje, že dokazování nemůže být bezbřehé, za stávající situace jej považuje za dostatečně vyčerpávající a ucelené a další provádění důkazů za nadbytečné. Proto byly návrhy na doplnění dokazování zamítnuty.
22. Vzhledem ke všem shora uvedeným skutečnostem tedy krajský soud odvolání obžalovaného Patrika Š. jako nedůvodné dle § 256 tr.ř. zamítl.

Poučení:

I. Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

II. Proti tomuto rozhodnutí je však možno podat do dvou měsíců od jeho doručení dovolání.

Dovolání může podat nejvyšší státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku rozhodnutí a obviněný pro nesprávnost výroku, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může dovolání

podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se za dovolání nepovažuje.

Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud ČR v Brně. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr.ř.) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až m) tr.ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutím dovolání napadáno a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Ostrava 29. srpna 2022

Mgr. Renée Freiwaldová v. r.
předsedkyně senátu